

Nog steeds groei in het aantal thuiswerkers

Het Nieuwe Werken is misschien niet nieuw meer, toch werken steeds meer werkende Nederlanders flexibel. Een op de vijf van hen doen dat vanuit huis, minimaal per week één dag. Dit is een stijging van 5 procentpunten over de laatste 10 jaar. Ook maken ze meer uren thuis. Was dat in 2004 nog 6,5 uur, nu is dat acht uur.

Dat blijkt uit de SCP-publicatie [Aanbod van arbeid 2016](#).

Vaker thuiswerken

Het thuis afmaken van (over)werk en de concentratie en efficiëntie waarmee het werk kan worden gedaan, zijn de belangrijkste redenen om thuis te werken. Het combineren van arbeid en zorg is veel minder vaak de reden om thuis te werken. Dit verklaart mogelijk ook waarom thuiswerk niet altijd tot minder combinatiedruk leidt.

Combinatiedruk

De werk-privébalans staat echter wel vaker onder druk. Een op de vijf werkenden met een zorgtaak (kindzorg of mantelzorg) ervaart combinatiedruk. Dat wil zeggen dat ze moeite hebben om hun werk te combineren met de zorg die ze aan kinderen of aan mensen in hun naaste omgeving geven. Vrouwelijke werknemers ervaren vaker (22%) combinatiedruk dan mannen (16%). Zelfstandigen ervaren meer combinatiedruk (24%) dan werknemers in loondienst (19%).

Flexibel werken

De resultaten over werken, zorgen en leren laten zien dat de combinatie niet voor iedereen makkelijk te bereiken is. Scholing en flexibele werkvormen worden als mogelijke instrumenten gezien om de burger in staat te stellen op alle terreinen te kunnen participeren. Kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt, zoals ouderen, lageropgeleiden en flexwerkers krijgen echter relatief weinig scholing. Ook hebben flexwerkers, deeltijders, en lageropgeleiden minder toegang tot flexibele werkvormen, zoals thuiswerken. Voor hen lijkt werken, zorgen en leren op een flexibele arbeidsmarkt vooralsnog een moeilijk te realiseren ideaal.

Burger moet meer werken, zorgen en leren

De overheid vraagt van de burger meer te werken, meer te zorgen en meer te leren. De overheid wil dat de arbeidsdeelname toeneemt, dat burgers meer zorgen voor hun naasten, en dat werkenden blijven leren om “duurzaam inzetbaar” te zijn tot aan hun pensioen. Het aandeel mensen met betaald werk steeg de afgelopen decennia sterk, al daalde het na 2010 weer iets door de economische crisis.

Ook steeg het aandeel werkenden die de zorg voor naasten op zich nemen (mantelzorg) van 12% in 2004 tot 18% in 2014. Scholing van werkenden nam echter niet toe. In de periode 2004-2014 lag het aandeel werkenden dat een cursus of scholing volgt steeds rond de 40%. Dit komt niet overeen met het belang dat de overheid hecht aan een toename van scholing voor de duurzame inzetbaarheid van werkenden.